

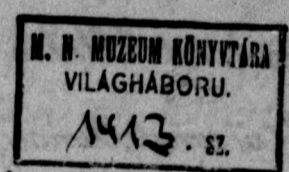
Keltos szám.

1916. APRILIS.



# NADOLY

ELSŐ ÉVFOLYAM      TÁBORI - VECSELY      HATODIK SZ. M.  
 FŐTUDOSNOK: FOLKNER FERENC / FŐFELELŐSZERKESZTŐ: FOLKNER FERENC



## Olvasóinkhoz!

Legyenek mai keltos számunk  
 valószínűleg fennállása  
 meggyőződés irfordulóját.

Legyenek mai számunk  
 keltos számunk olvast, egybe,  
 mert ezekben a körülményekben  
 minden pedig a körülmények  
 nek a sors különös jóakarata  
 beljuttatott his szabadság  
 egy időre (a szabadság lejár  
 idején) a megjelenséget gyitolja.

Legyenek szerkesztője is  
 honajutott egy his szabadság  
 szabadság, amire becsatorna  
 szükség is volt, bókra eljött  
 ...

lőszigeték a szerkesztés fo  
 koratos beakordásait

Íde emellett vannak  
 még sokkal fontosabb kör  
 leményünk olvasóink számára

Ugyanis a nemzedék lejár  
 vha a szabadság szabadság  
 retesnek.

Tekintettel a korábbi  
 husvén nagy innogathat  
 a szerkesztés legyobb hi  
 vartatit fejre hi olvasó  
 vha, van a szerkesztés, hogy  
 a szerkesztés legyobb hi  
 a szerkesztés legyobb hi  
 a szerkesztés legyobb hi



A szerkesztés



Török.....

## Uraim! Habt acht!

Az önkéntesiskolában történt az alábbi eset: Az iskola végén le akarták fényképeztetni magukat a hallgatók az iskolaparancsnokkal és az előadótisztekkel együtt. Valami 450 volt a hallgatók száma. Mindégük nagyon jó és nagyon szép akart lenni, azért tehát mindenki jó helyet akart kapni. Eltelik egy negyed óra, nincs rend. Eltelik a másik, még nagyobb a rendetlenség. Végül, úgy háromnegyed óra múlva táncmesterei körbe vágja magát a fényképező, megfogja a gummi lapát és el akarja csattantani a gépet. Ekkor a magas barikádok mögül előszalad egy ötös rugófékez, - megáll az iskolaparancsnok előtt, strammul szalutál: „Heer Hauptman melde gehorsamst, még mi 23-an nem tudtunk felmászni, bitté gehorsamst meghaltolni a fényképezőt.”  
Kapitány ur.: Járri (van aki ezt a nevet nem ismeri) iszonyú haragra gerjedt, mert már a dereka is megfájdult a hosszú kuncorgásban, iszonyteremtettézi tehát amugy magyarul a lusta törzsságot

és kiadja a parancsot, hogy két napi ferscheft annak, aki egy perer alatt fenn nem lesz a barikádok tetején.

Mossa rajta, megkerdődik ez a sturm, mindenki felkapaszkodik, de újabb rendet teremteni nem lehet. Eze kapitány ur. Jaminak jó ötlete támad, odarinti a fényképezőre és megmondja neki, hogy kommandverson habt achtot és akkor csattantotta el a gépet. A fényképező úgy is tett.

A fényképező úgy is tett.

Harsány hangon kéri az urakat, hogy lehetőleg barikád-gos arcot csinálni sziveskedjenek és aztán elordítja magát: „Uraim! Habt acht!”

Eze aztán kitört az orkán.

Lett olyan kacagás, hogy csak iskolaparancsnoki beavatkozásra szüent meg egy negyed óra múlva.

A felvétel azonban megtörtént, mert a fényképező elcsattantotta a gépet.

Még két felvételt csinált ezután is a történeti hűség kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy senki ezekből a felvételekből képet nem látott.



# Napirek.

(Dr. Hans) Levelet hozott a posta, nem is levelet, csak levelezőlapot, rajta <sup>3</sup>Arad egy nevetessége. <sup>3</sup>A körös barátunk íta, akinek megdagadt lába és így sikerült neki eljutni Aradra, ahol végigretovábbját eleini remélte. Trüggedve olvasuk a lapot, forgatjuk ide-oda, s közben elgondolkozunk, vajjon hogy is csinálhatta Hans barátunk a lábdagadást? Élőször a láb dagadt meg, ma-holnap pedig a keble dagad a bűzkeségtől, ha végig sétál. "Vele az aradi fötterán is bennünk meg dagad a szárga üegység, mert nem tudjuk ezt utána csinálni. <sup>3</sup>A stá-csiós ugyan máis megállapítja néha, hogy hól a keze dagad, hól a lába dagad, de egyelőre még jellemiában van mert nem tudja, hogy melyikben állapodjon meg. De kü-önben is korai még a dolog, mert a Doktor csak 3 cm-es dagadás esetén adt csak or-vosi bizonyítványt.

Hó de ami hisik nem meil ik (Lapzártakor ítesültünk, hogy Hans barátunk betegsége igen komolyhá' vált, úgy, hogy kezele' végett vissza kell neki térnie Knittelfeldre. "Isten veled te szép Magyarország' segítség' barátunknak. (A. a. a.)

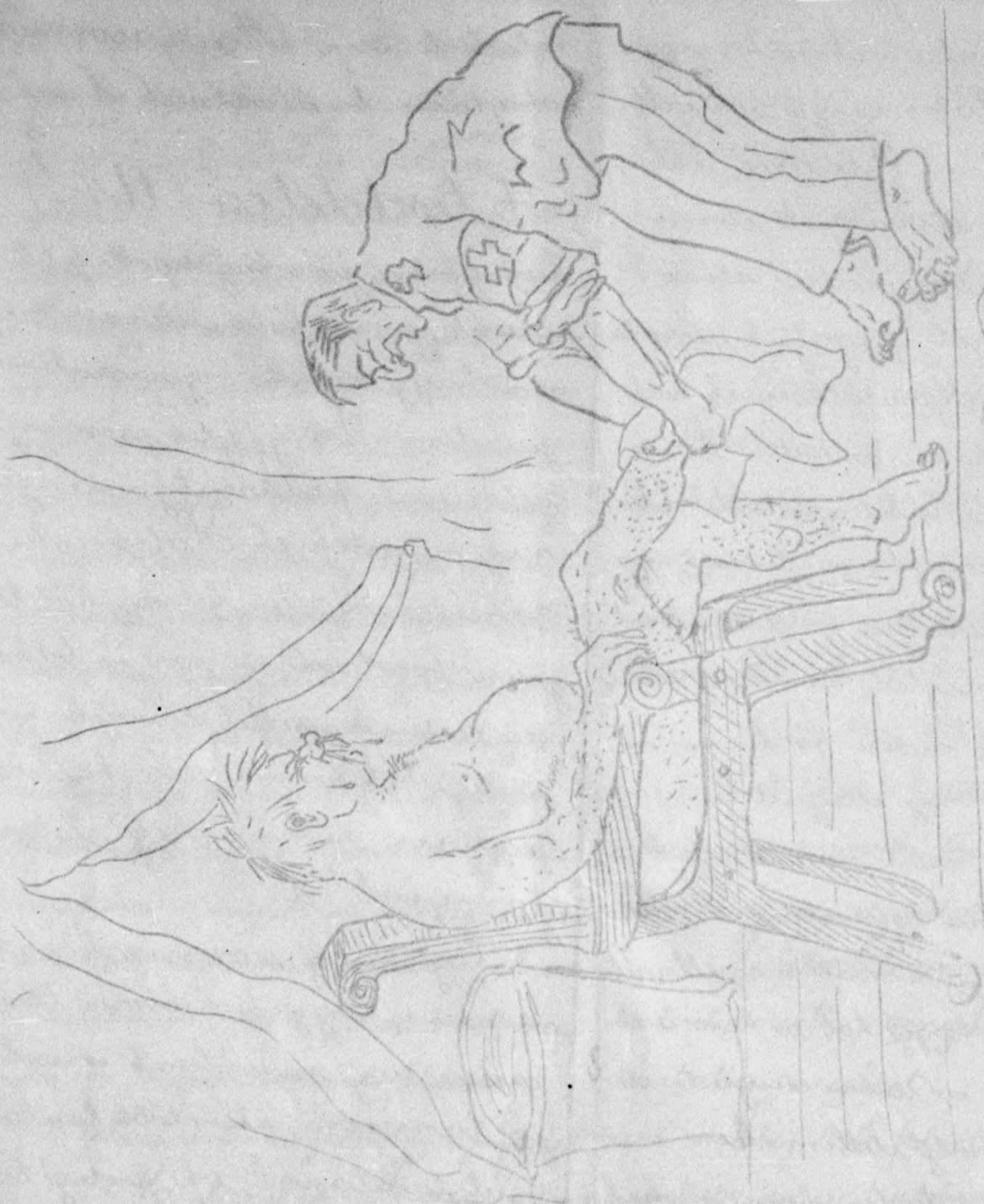
(A tiszteletes Mr.!)

Egy újfajta járvány lépett fel nálunk, a mely hálá Istennek még nem hagy érezhető nyomokat maga után. Az újfajta járványt tudósaink felekkurat járvány-nak nevezék el. Hól kecske-szakálosan jelenik meg, hól teljesen borotváltan jön is lelke-szi éidemkeresettel távozik, hól pedig hetyke his. róke bajuszát pödörve híván, "Adj' Isten jónapot"-ot.

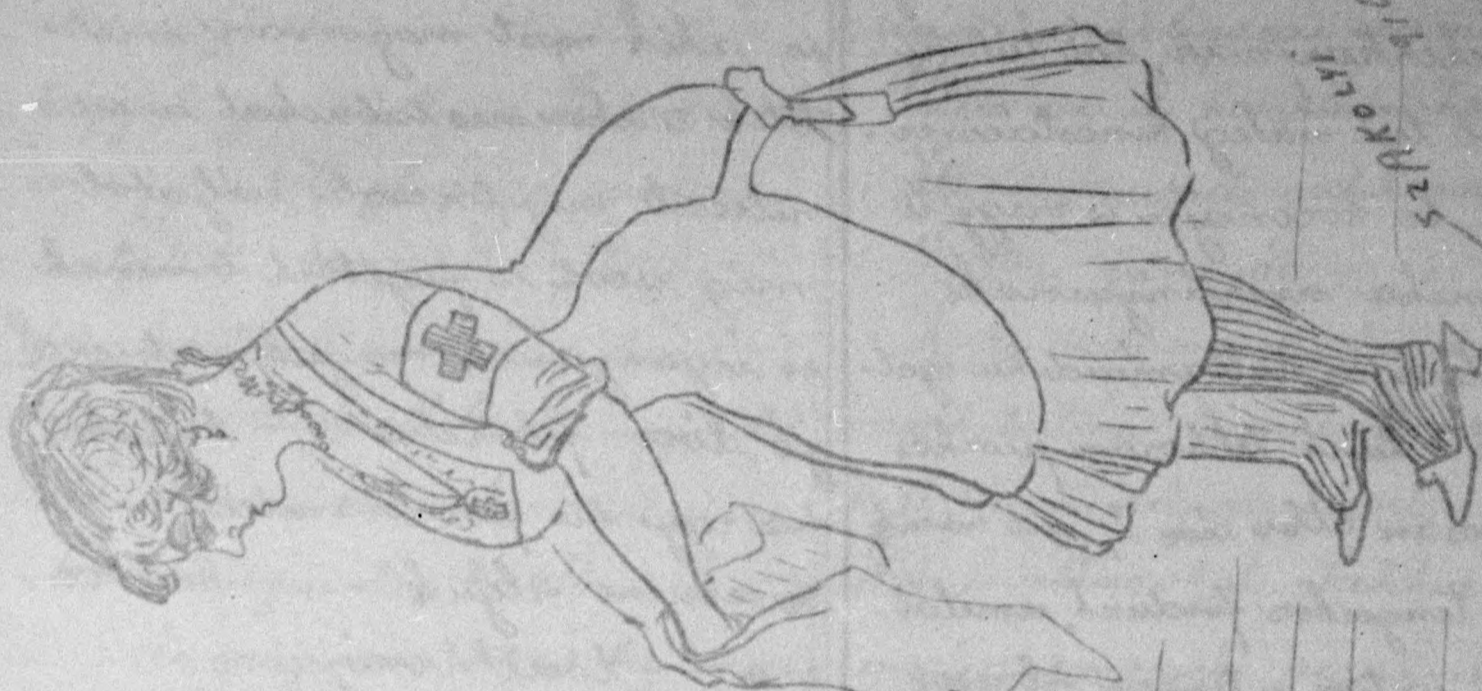
Egy nagy. szerencsénk van aronban, hogy a háború tarta máca úgy csinálnak mint a jó tanárook, akik több tantá-gyat tanítanak, ok pedig több hitvallást gyakoroltatnak. De úgy látzik a járvány még nem érte el a tetőpontját, mert még nem volt itt a feld-rabbi!!



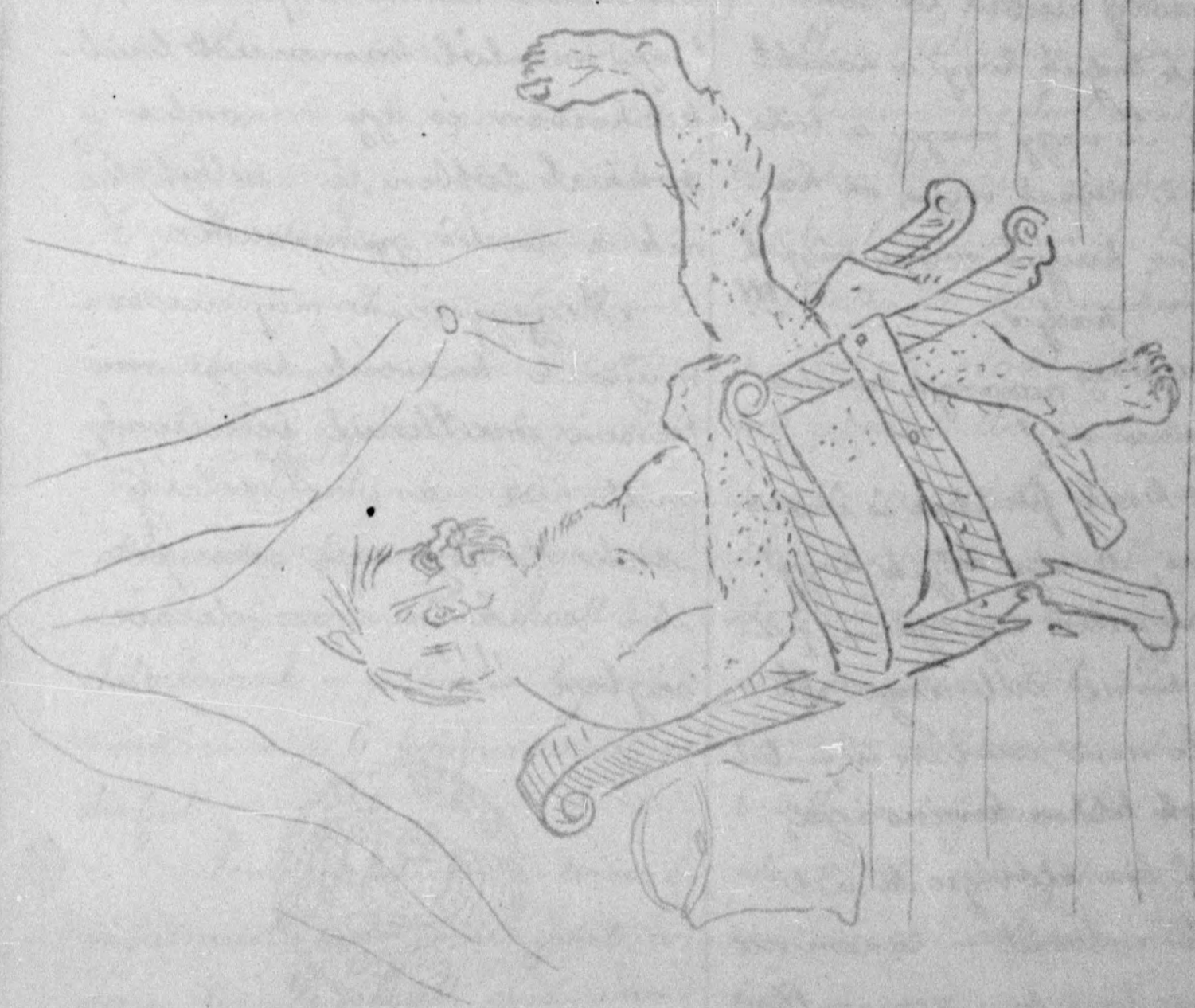
522/11  
K. 04/11/6







52900016





# A tisztí fürdő.

Oh te tisztí tisztí fürdője  
a Bückerhofnak, hol túl hi-  
deg, hol túl meleg kincstári vi-  
reddel, be koronája is vagy te  
a technika vívmányainak.

Parázsigos hullámaid ha nyal-  
dossák testünk tetkosan piszkos  
és piszkosan tetkos, rémül, azt hisszük,  
hogy a tengerben fürdünk, amittől  
rajtunk rögtön a tengeri létezésig  
szalhatatlan tünetei mutatkoz-  
nak. Ráadásul hálad ha sebet  
éjt rajtunk tudjuk, hogy a hársít  
"erünk. Te vagy maga a töki-  
letes, oh vágyak vágya, oh há-  
lak, oh há, hádjak vágya, vágyak  
hádjak, oh hádjak..... !!!

Csak a parázsos kis óha-  
junk volna meg!

Ne tessék félre tenni is rossza  
gondolni, de úgy véljük, hogy  
Bedinungnak egy egész pa-  
riányi kis nő példányosabb  
volna. Éa nem csupán a fe-  
kedettök titkos kívánsága,  
— mert hisz utóvégre hi-  
srajuk valamit — hanem a  
találatos forgalmi szempontból  
is felette idős lenne, mert

méltóztatassanak meghinni, hogy  
még öreg kőszvényes kapitányok  
is, akik most magocsván emel-  
tetik traktoros lábukat a su-  
nitteik megdörzsölés céljából,  
még azok is fürgebbek lennének  
és ruganyosan maguk sietnének  
jó löve felmenni — talpukat  
ha egy kis fess szaniték  
kicéledne feljűk — a kis bor-  
cs — tövis kőszvény.

Természetesen ezáltal  
mindenké sietne a fürdésel,  
egy mentől hamarabb tövis-  
kőszvény is így nemontá  
sokkal többen rés-  
sülhetné-  
nek a fürdés gyönyörében.

Megjegyzés még a rossz-  
májusok kedveit, hogy mi  
teljesen önkéntlenül besicélünk,  
mert hisz a "Madaly"  
szerekesztősége úgy sem für-  
dik csak a — dicső-  
ségben !!!





# A sakkmeister tragédiája

A legutóbbi hadettesztés alatt  
invazió alkalmával ellenséges  
taggal gazdagított a Batalionnak  
amugy is hűségbejövön gazdag  
tisztjelölt - kavar. An y tag -  
természetesen pülber f. kalis -  
mint a hogy illik az egyvidék  
Dr. M. - iai hűségbejövön, a  
6. kompagniahoz került.

És még nem volna baj, mert  
hat egyel több, vagy kevesebb  
főkébe még nem nemate csapás.

Hanem van ennek az  
új asparintnak egy rettenős  
szemvedelye: éjel napnak sakkok.  
A „Hinterlandban” félelmetes  
volt a híre, mert úgy játérotta part-  
nerevel, mint macska szokott az  
egérrel. Úgy győzött, ahogyaikat.

Történetünk híre - a  
stilszerűség kedvéért nevezik  
csak egykorra Dr. Matt  
Istvánnak - felhívta bajnoki  
meiközre a 6. kompagnia összes  
tisztjait.

Nem rézlettem a toornak  
iagalmast, csak a tényeket pró-  
garam le: Dr. Matt csúfosan  
hülykötött. - -

És mit, ezek nem is tud-

nak játszani, faragok, szerencse-  
jük volt; monda ő is vette em-  
közét, melyet egy karcából, amely  
szája sakkfigurái száma.

Utja az 5. kompagniahoz vezetett.  
Itt sem tudtak sakkolni.

A 7. is faragó.

A 8. - nak is szerencseje van, -  
mert talán mondanom sem  
kell, hogy régisakkorta az  
összes állásokkal. Sakkorott a  
gépfejezéssel, az akadémia-  
berrel, a provianttal, a tinnel.  
Vesséig az egész vonalora  
Dr. Matt nem csüggött.

Híres híppelint is ítélik katas-  
trofák. Utója meiközött az  
Arbajtkompagnival. Közakkal  
leültette a kompagnia nap-  
kadettjait, előkerült a kisorac-  
kó, felállította a figurákat is  
lépett egy fekete paraszttal.

Az arbajtos kadett nemi gon-  
dolkodás után előretölt egy  
sárga parasztot. Dr. Matt  
hosszas fityorozás után  
bevitt a rajonálba egy fekete  
plenkert, amelyet a partner  
egy sárga vitézzel ellensúlyo-  
zott.

Most következett egy hosszú  
ételem nélküli fityorozás, mely



után Matt is háján tekin-  
tettel a tettek mezejére ugrott  
egy fekete lovat. Az selybajtos  
kadett, aki csak annyit tudott  
a sakkorásból, hogy sakkorás  
körben hosszasan gondolkorni,  
futni és dalolni szoktak, +  
mindereknél megtétele után  
vette a sárga bástyát is miu-  
tán elpusztította vele a fekete  
királyi párt, azt mondja, hogy:  
"Matt!"

"Hörsen Te nem tudsz  
sakkorni - hördül fel a me-  
rimlyete a mester!"

"Nát mondtam én, hogy  
tudok" - feleli zimbor arccal  
a kadett, de más akkor futott  
is, mert a mester hirtelenhara-  
gú ember.

Jóval nem volt szeren-  
sége a sakk-vituzomnak.

A verhetetlenség vacárosa  
szétfoszlott, babérai elhervadtak.

Azóta megtörve jár,  
hél, mint Lear király. Bi-  
natosan csüngtet az idő  
vizrontagsáigától matt-si-  
nivi lett vacskóját is szorgal-  
masan tanulja Maróczy-  
Lasker - Tarras sebet, hogy

megkereshesse taraszi nagy  
offenráját a későbbben beci-  
kerő, valószínűleg nagy számu-  
kadettaspiránsok ellen. -

## A jó Dekung

Lóri a talján a fa-  
lut, hála az Istennek nem  
igen esik kár. Anyai aron-  
ban bizonyos, hogy egy kicsit  
kényelmetlen a dolog. A  
faluban levők, ide-oda  
mennek dekungot keres-  
ni, de mintha a granát  
nyomon követné őket. Ja  
nácokkoruk hol is volna a  
legjobb. Különböző jaraoda-  
tok meculnek fel, mindenki  
mond valamit, csak egy  
behított feju, marodi ül  
szótlanul egy kővön. Fel-  
szólják őt is véleménynyil-  
vanításra, mire ő rögtön  
kijelenti, hogy tudja, hogy vol-  
na a legjobb dekung. Ujabb  
szótokelésre nagy sokajások  
között mondja: "A legjobb de-  
kung a kister, egyesek már  
Shonagy - sikkolnak eredménytel-"



*Handwritten title or header, possibly "Lithology"*

*Handwritten title or header, possibly "Lithology"*

*Faded handwritten text on the left side of the page, likely describing geological observations or data.*

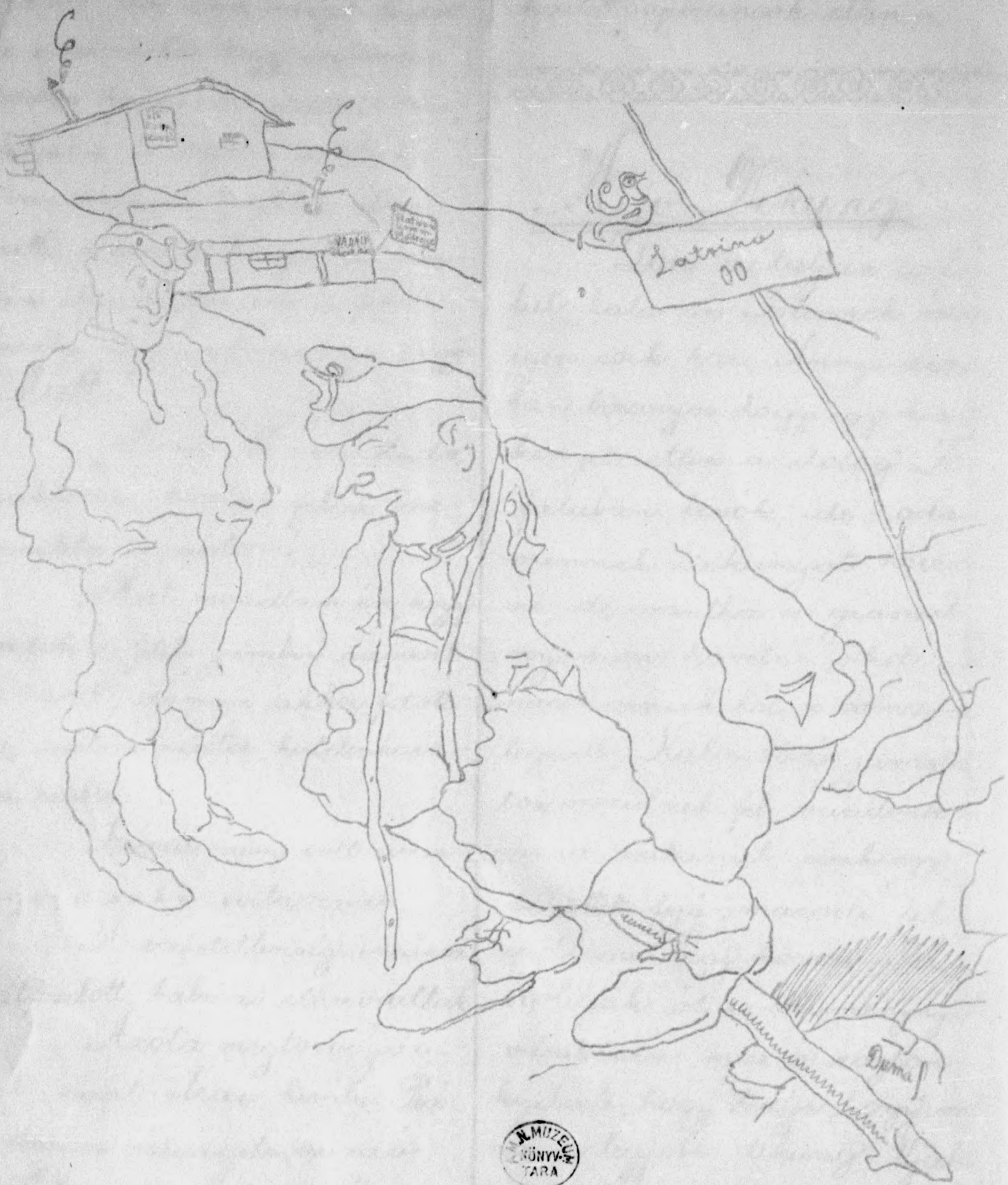
*Faded handwritten text on the right side of the page, likely describing geological observations or data.*



*Final lines of handwritten text at the bottom of the page, possibly including a signature or date.*



Mű melléklet a Padány  
6-7. számához.



Messzire jött:

- Mit röhögsz itt magadban, megbolondultál?
- Dehogy, az idesanyámra gondoltam; mindig azt mondta szegény, messzi menjek a háztól... na ha' most jól eljöttem...



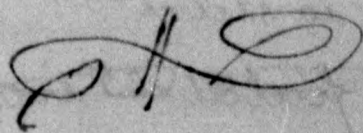
## Egy kis történet.

A B. osztályosok ves-  
gálat alá voltak vonandók  
is a bizottság kizár a Rek-  
valescenten Hausba. A bizott-  
ság egyik tagja az adjutans  
előtt jelentkezék egy önkéntes,  
mondván, hogy neki Göra-  
kor parancsra a bataillons-  
irodában kell jelentkeznie. Az  
adjutans körbeszakítja mon-  
dokájában, és azt mondja,  
hogy csak sietve vetkőzön-  
le, hogy először legyen meg-  
vizsgálva. Algy is lesz és hama-  
rosan az orvos előtt áll az ön-  
kéntes. Az orvos kérdi tőle, hogy  
mi a baja. Jelenti neki az ön-  
kéntes, hogy neki nincs semmi baja.  
„Nát akkor mit akar itt?” „En ké-  
rem semmit” feleli az önkéntes. „Nát  
akkor miért jött ide?” kérdik tőle.  
„A kapitány úr parancsolt nekem, mi-  
kor jelentettem neki, hogy Göra-  
kor bataillonsirodában kell lennem, - hogy  
azonnal vetkőzsek le, és először fogják  
megvizsgálni.” „Nát maga, hogy  
került ide a Rekconvalescenten abtei-  
lungva, ha egészen kérdik tőle.  
„En kérem sohasem voltam az abtei-

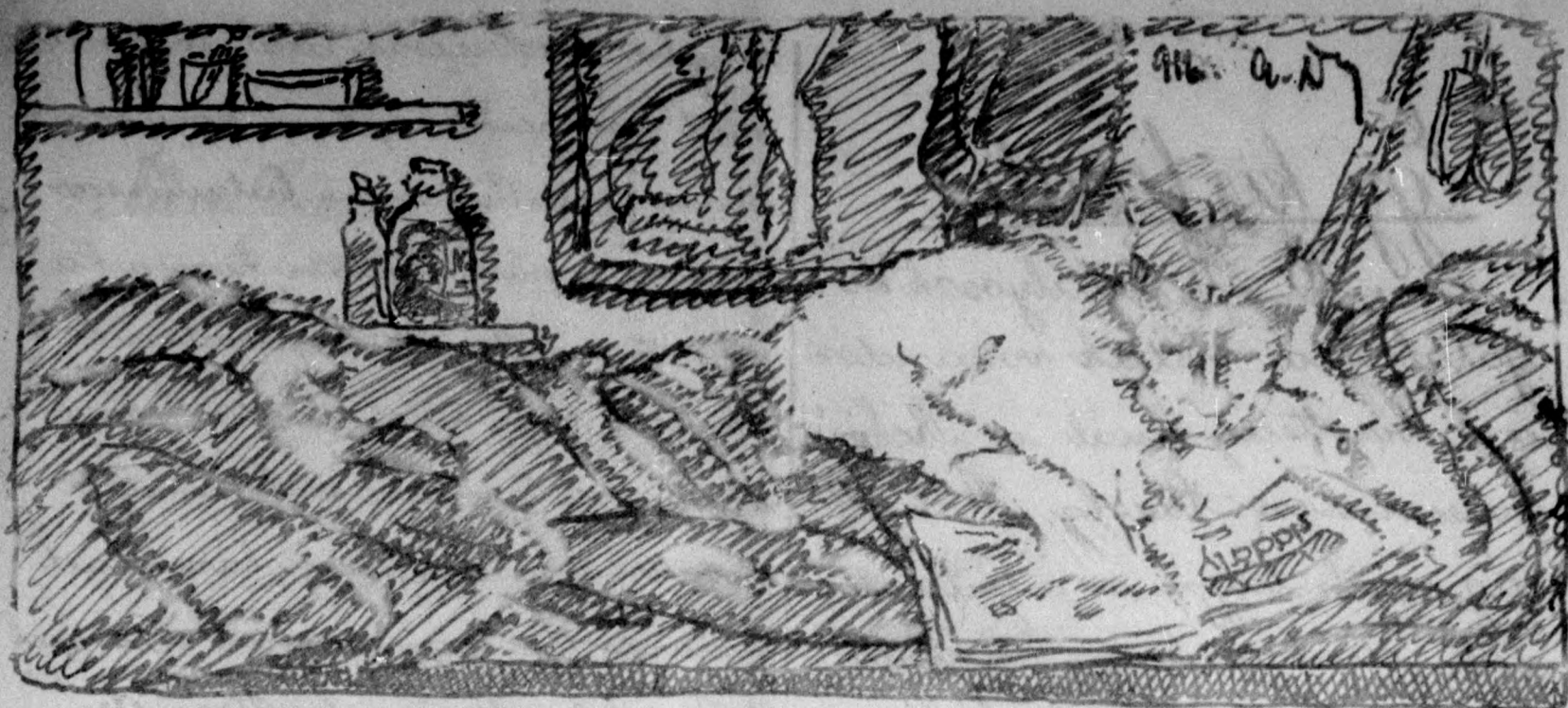
lungva. Most is csak azért jöttem ide,  
mert parancsot kaptam, hogy ma 7  
órakor jelentkezzem a bataillons-  
irodában, és mivel láttam, hogy a ka-  
pitány úr itte jött, meg akartam tőle  
kérdeni, hogy kinél jelentkezzek, ha is  
itt van, de ő meg se várta amíg a  
mondokáimat befejezem, hanem azt  
parancsolt, hogy azonnal vetkőzsek  
le és így kerültem a bizottság elé!”

## Da tuts weh!

A sorozáson történt, amikor a  
24-36 éveseket sorozták. Rakciul az  
egy galiciai hitsorsosra, aki minden-  
en alkalmatlanok osztályába akart ke-  
rülni. Az orvos megkérdi tőle, „Da wo tuts  
weh?” „Der Dokter, da tuts weh” és a sorvétel mu-  
tat. „Da und?” Aztán sorjában rámu-  
tat a mellére, hogy „da tuts weh”, aztán a hasára,  
a fejére, a fülére, a lábára és lassanként mi-  
den testrészére rámondja, hogy „da tuts weh!”  
Mikor a végére ért, az orvos még egy utolsó kérdést  
intézet hozzá: „Da und wo tuts noch weh?” A  
pasas hallgat és bután néz az orvosra, hogy mit  
akar tőle, mikor már mindenre azt mondta,  
hogy: „da tuts weh!” Vége is a Doktor kimondja  
a szententia: „tauglich” indokolván azt az-  
zal, hogy aki ennyi betegséig dacára még  
mindig él, az kibírja még a háborút is.







## Levél a táborba.

Egy századparancsnok kapta a napokban a következő levelet. Nagy ikombinómos levelet egy nő írta, és hangzik chején:

" Nagyságos Kapitány Úr!

Ne tessék rám megharagudni, hogy jelen pár sor irással alkalmatlankodom.

Férfiam X. Y. gyalogos 16 hónapja van már kint a háztelen, a kapitány ur századjánál szolgál és eddig még nem kapott szabadságot.

Nagyon alázatosan megkérem, hogy tessék neki, ha csak egy pár napi szabadságot is adni.

Én fiatal 25 éves tizedes velem asszony vagyok és a

természetem nagyon meg kívánja a férjemet, akit 16 hónap óta nélkülözök.

És én nem akarok se uramhoz hűtlenné lenni.

Artán nagyon szeretnék én is egy hadi gyereket felnevelni, hiszen igyis szükség van a háznak gyermekekre. A mostani gyermekem már négy éves, így hát itt volna már az ideje, hogy egy másik is legyen. Éve a síkka tehát nagyon kérem a kapitány urat, tessék rövid szabadságra engedni a férjemet, mert már nagyon kívánja a természetem, artán nem szeretnék rossz nő lenni.

Teljes tisztelettel.

X. Y. - né.



### Alsó mi maga civilben?

A háború alatt történt egy  
önkéntes iskolában a következő est.  
Tüptan óra van s az előadó fő-  
hadnagy roppant ambícióval ma-  
gyaráz a kifejezetlen szép Muldiból  
a „Taseröl” s „Rückfallskuppe”-ról is  
más „sehr wichtig”-dolgokról. Az  
előadást csupa öreg népfelkelő hall-  
gatja, - tanárok, ügyvédek, orvisek,  
szobrászok, festők stb. Tehogysem tud-  
ják méltányolni a hőseura nyúlt  
előadást is mint régen, diákkoruk-  
ban tettek unalmas mathézis és gö-  
nyög órák alatt - némi szórakozás  
után látnak. Szamárfületek aggat-  
nak egymás hitaita, gombostűvel  
csiklandozzák egymást, némelyik pe-  
dig Morpheus karjaiba sáduiltan,  
csendesesen, de kitartóan horkol.

Az előadó tanárfőhadnagy  
kicsit ideges ember, de azért túri egy  
darabig a felháborító közönyt.

Egyre csak hitelen lecsapja a hit-  
tát s hársány hangon elkiáltja „Habt  
Acht!” - mellesleg egy vöröshaja,  
csavikheus vadászkaplánt s mint egy fu-  
ria ront neki. - A vadászkaplán meg-  
hökken is valamit el akar nyteni, de

amir akkor kisé, mert ott al a fő-  
hadnagy is ruhognak a kemény szemek.

„Alsó azt a Jézus-kéiját  
ez már mégis csak borzasztó! Nig  
azt csak eltűröm, hogy van itt va-  
laki, aki velem párhuzamos elő-  
adást tart, mert nem mindenki  
oroktál nappal aludni, de a Kris-  
tusát ennek a hitelenszöke vadász-  
kaplának, azt már meg sem tűr-  
hetem el, hogy egész előadásom a-  
latt piszkálja itt a szemécséit s  
arokat sem hagyja figyelni. Alsó!  
Kondja, csak kérem, miöl volt szó?  
Isend! A vadász halgat.

„Alsó látja kérem, azt sem tudja  
miöl volt szó! Éret én beirok Önnek  
egy nagy nagy ungerügendet,  
amieit pedig a „Habt Acht!”  
stellungban megmordult, - le-  
fogja inni a Dienstreglama  
79 paragrafusát huszszor is  
hogy legyen ideje a feladat el-  
készíthetésehez, beárom ma-  
gát két napra, hogy máskor  
tudjon figyelni. Alsó! Nem  
szégyeli magát !!! Alsó!  
Mi maga civilben?”

„Nerr Oberleutnant mel-  
de gehorsamt, gymnasial  
professor!”





# Iskola bakáknál.

Előadó tanár: Frier ur. Tömpe.

Szolgatők: János ur. mérnök,

Vékony ur. tanár, Glück ur. gyógyszerész,

Laci pücer is egy pang be-  
rendelt infanterista, akiket posztulá-  
helt.

Tárgy: Reveretó oktatás a  
katonai tudományokba, különös  
tekintettel az öregebb népfelkelőkre,  
akikkel parancs szerint katonáskodni  
kell banni.

"Nahát az Istenit ennek a  
rezerketésimű népfelkelő társaságnak  
én frier ur. Tömpe majd meg fogom mu-  
tatni, hogy kell kiabuktolni a bakát.  
Én jó ember vagyok, ha nem bucsálnak,  
de ha riogat és reveretó, hogy valaki én  
vélem hi akar babrálni, akkor én  
bakahust eszek, én annak lehará-  
pom azt a büdös orát, kitépem a hü-  
lét, kimotolálom a bétét. Mert hát,  
hogy ami volt elmúlt! Itt most main  
ninesen ur, meg paracat. Lehet, hogy va-  
laki ur volt civilbe, de az már most né-  
künk must. Amikor valaki felhúzza a  
farcollt komisz mündiét, míg a katoná-  
sághoz egy nagy macska. Itt én ná-  
lam mindenki kiokosodik, vagy pe-  
dig utólag rippenerik, míg megdöglik.  
Infanterist népfelkelő

freiwillige János, ha nem aludt az  
iccakba, ne kátogjon itt, mert én bele  
ugrok a bakának a szájába, oszt  
egy olvasom meg azt a redves fo-  
gait; te meg Infanterist Pityici-  
tyán ne röhögj, mert így szájon  
kenlek, hogy celtbe viced hara  
a poszdat.

Tessze, hogy jobb vón otthon.

Nem gondoltuk ugye, hogy  
még mink is leszünk katonák.  
Ittuk a persegőt, vittük a nagy  
zárlót, oszt ordítottuk, hogy  
"Ején a háború!", meg posztuk  
otthon a jó menársit. A saeginy  
baka meg addig ette a répat  
Galicijába. Itt de vót isz a  
miniszteriumba, hogy ne csak az  
egészsegeese puortuljon, hanem  
hadd hulljon a seigesse is.

Itt van a fajvilige Vék-  
kony. Igaz, hogy otthon hagyta  
a mejjit, meg, hogy nagyon vé-  
kony a nyaka, de egy musz-  
ka golyót is is fel tud fogni.  
Mint?

Hogy még ki mer becsélni az  
ajntaljungból?

Ha még egy orát szól, olyan  
csunyat mondok, hogy magam se  
eszek menársit egy hétig.



Itt kuss a bundásonak! Itt  
a pisométa beszél. Itt az az  
úr, akinek kolompicevirág van  
a gallérián, mint nekem van há-  
rom. Ami volt elmult. Maga  
lehetett civilbe egy táncos, de  
a határozásig az egy buta úr.  
Maga parancsolt otthon a  
pulyáknak, de itt én parancso-  
lok magának. Ha tisztán lesz,  
majd visszabuzerálhat, az Istenit,  
hogy én csinalom a tisztet,  
azt én meg kadét se lehetek,  
pedig van annyi fogalmam  
mint egy bataillonnak.

Azt annyit mondok,  
hogy mindenki jól kinyissa a  
fülit. Akkinek pirosos a file-  
juka, az mossa ki, mert én a  
puccstokkal szoktam kijucol-  
ni a baka fülit. Most a pap  
se beszél kétszer. Én az apám-  
tól faszoltam egy tudót, de má-  
sikát már nem tudok helyette  
faszolni a magazinból. Kát  
én nem beszél kétszer, én nem  
koptatom a tudómet, hanem  
megsimogatom a baka pofá-  
ját, de úgy, hogy a büre a  
kezembe marad, sőtán me-  
het maródiára. —

Most pedig már nem is  
kolázok tovább, majd folytat-  
juk holnap.

Egy óra múlva fergéte-  
rung a keményfaerdőhöz.

Abtét!

Herstét! Abtét!

Herstét, te rongyos népfel-  
kelő banda! Ugorj, mintha  
egy méteres tűt szúrtak volna  
a sódarabba!

Abtét!

Herstét! (így eltelik a pi-  
henésre szánt egy óra.)



Herstét!

Marschkompáni ekkor  
sopra öreg önkéntes őrmesterek  
kel. A fiúk nagyon szíves fo-  
gadtatásra találtak, összeöl-  
keznek a régi ismerősökkel,  
mesélnek hazai eseményekről.

Egy ilyen öreg önkéntes őrmes-  
ter elkerül valamelyik oázisad-  
hoz, ahol egy idős tiszttel letege-  
zi, mondván neki, Herstét, mit a  
öreg indignálódva felel, semmi  
szerep, hiszen az apáddal  
jártam együtt iskolába.



# Egy feldsandesai emlékezetéből.

- 3 -

Hogy is volt. Kétsé-  
gemu van egy kis időre, amíg  
ésorendem gondolataimat

Éte volt, holdvilágos tavaszi  
este, még engem meg is elfogott a sze-  
relme társ, is elhatároztam, hogy  
én is utána megyek egy tükörre.  
Mert ha lehet a manipulációnak,  
a tisztának, hát akkor  
micsit ne lehessen nekem a feld-  
sandesainak, plane itt, ahol  
anya a leányzó, hogy még a  
szomszéd faluból is idejárnak  
a tisztának háttérben.

Hat én is megpróbáltam,  
bár ne próbáltam volna, nem  
vontattem volna el a tekin-  
telyemet.

Még napközben megcsiptem  
a leányzót, amikor Agnes anyam  
médjára fehér leplet mosta mos-  
ka a postakbarn. Megszólítani  
is megőrzetne egy perccé műve  
vált. A leányzó szeméremes volt,  
leantott szemekkel becsügetett velem,  
is láttam rajta, hogy futta az  
alát a hirtelen, hogy nagyon

mit is akartak én tőle, hogy  
oly nyájavan becsügettem vele,  
amikor eddig úgy ismertek, mint  
a megtestesült görömbös sig.  
Hát bizony szépen is becsügettem  
vele, és k úgy mintha a fuvola  
szólt volna, olyan bársongosun  
szépen volt a hangom. Mics majd  
rembe becsügettem, miről is kitét-  
szel, hogy még postának is jó  
volnak, hát még feldsandesai-  
nak. Készttem a leányzó a  
tavasziól, a szomszédról, talál-  
kát kértem tőle is nagyobb nyo-  
mattal okáért nem italtam  
figyelmentetne it, és esetleges  
intakollatas vorélye is.

Ugy látom nagyon megha-  
totta a becsügetem, mert kicsi  
máját összeharva, igazán oly-  
pítom tet igazat, hogy estere  
kijon a hirtelen, de pontban  
10 órákor legyen ott.

Mi perre, hogy ott leant,  
híven úgy bücs mára magam  
mial a nagy szeméremtől.

Sőt, mentem hára to-  
alattal szemérem. Kétségen eszt  
a vacsora is hogy az onbi-  
szelma megnagyobb legyem  
nem italtam g kité de-  
cui bolt a becsügetem.



Milyen megborotválkoztam  
csak a nagy nyugatosságban  
két helyen is megvágtam ma-  
gam; nő de annyi baj legyen.  
Kipódoztattam a bajusrom  
is a szakantyum ivatosság-  
ból tettem, nehogy a pönögi-  
se eláruljon.

Szomban 10. órákor má-  
r ott voltam, és a leányzó sem  
készt. Medelmesen közönyttem  
és bókoltam neki (tudok, hiszen  
a Buzelkánál tanultam az  
illemtant) és a kicsi, passzta  
mörtjára csicsereget.

Kart kába öltve halad-  
tunk és én igyekeztem át a la-  
batlan tájak felé vinni, a távol-  
ban intezető bokrokhoz, ami há-  
la egyes rendőri tapasztalataim  
rauk sikerült is.

Letartattam a vadonat új  
kópönyegem is megintattam  
a kedvesemet is egy pár óra.

Összebrutunk a kópönyegen  
is - az én világra - én kérel-  
foghatóan is elvagyaráztam  
neki a szerelmet. Nem sok i-  
dőbe tellett is megértette a ked-  
ves, hogy miről is van szó. Nagy  
sokajtsók körzette tett eleget  
kérelmemnek, mikor is mindig

art csicsereget, hogy ő ismét  
sohasem tett se életben. So-  
nyesen megnyugtattam, hogy mi-  
en nem fogok rá megharagud-

De mit is mondtam, nem  
tett eleget kérelmemnek, csak  
kért. Most amikor már a kivit-  
re kerülhetett volna a sor, a  
gyermem lezardoni kezdett,  
néha néha egy kis görcs is bele-  
bele akasztódott, amitán, -  
hogy a lené egye meg azt a  
sok coli bacillusos vizet, - aie-  
tis csokhívára készítettem.

Még jó, hogy a madragom  
már le volt tolvá is egy nem  
esett üldözataul szenvedésemmel.

A leányzó pedig elodalgott.

Amikor megkönyveltem,  
átköttem azt aki hitatalta az  
ilyen betegséget.

Komoran, letörve vettem vállom  
ra a kópönyegem és hisz hajlékomba  
téttem. De az az átkötött szag, a  
ott is üldözött, bovarított is csak  
másnap jöttem rá a vadonat  
új kópönyegemen / késkedő föl  
hogy honnan vették a szag.

Azóta szügyelek hi menni  
utazára, a leányzó is mindig  
mutatnak ráim.

S.P.



# APRÓ HIRDETÉSEK

**Uraim**

En egy csinosnak mondott Balzac korabeli szalmavégű nő vagyok. Tiszteletes ismeretség céljából megismerkednék feltétlen korrekt úri emberekkel, város-teretől felfelé. Levelek kéretnek, csak husz korona az egész jelige alatt dupla borítékban a Nadály kiadóhivatalába kéretnek. - 425156.

dály "ötödik száma-ban megjelent írást nem Neked adó-e? Megnyugtató választan "Feltikeny Törnéred" - 357872.

**Post**

urak figyelmébe! Törte snajderom által felvállalt ruhák elkészítési írást kétszercsű fixetés terhe alatt kérem, tekintettel a sok előlegre nálam megfixetnie. N.-kmelt. 678591

is kéti. Megyanott több műszaki rajzoló is felvétetik. Ajánlatok fizetési igényekkel (amely meg lesz igeve, de sokszor lesz kifizetve) a Nadály kiadóhivatalához intérendők. - 110549.

**Ízles**

nyomtatványokat készit, sokszorosításokat elvállal jutányos ár mellett a Nadály r. t. kiadalmi vállalat körforgógépszertálya.

**Kamilla**

Azonnal kövöldelem, hogy a Na-

**Keresetek**

egy jó városi fiatal ember, aki a helyesírást

**Nem korolható**

a Levelek hullása jelligéjü hirdetés.

**Nyomatott**

a Nadály kiadóvállalat r. t. körforgógépein 1916

